ANUL VIII.—No. 2121 | EDIȚIA A TREIA | MARȚI 21 FEBRUARIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
ȘI SE PLATESC TOT-D'A-UNA ÎNAINTE

IN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAȚIEÏ
DIN *Județe* ȘI *Streinătate* PRIN MANDATE POȘTALE
UN AN ÎN ȚARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ȘASE LUNĬ . . 15 » » » 25 »
TREÏ LUNĬ . . 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureștĭ* și *județe* SE PRIMESC *numaĭ la Administrație*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE ȘI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA *kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain*

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

MISTERELE PALATULUI

LA PALAT

La date fixe, la epoce determinate, cînd opozițiunile obosite de așteptare și iritate de neizbîndă, recurg la toate violențele, privirile opozanților se întorc către rege.

Violența și apelul la rege sînt două măsurĭ care se iaŭ simultaneŭ, aceleașĭ împrejurărĭ le dictează pe amîndouă, scandalul de stradă și intervențiunea coroaneĭ sînt apogeul la care izbutesc în tot-d'a-una campaniile răsturnătoare.

Fără a critica în special pe unul saŭ pe cel-l'alt din partidele noastre de guvernămînt, socotesc că, în principiŭ, apelurile la rege sînt o mare greșeală politică.

Vedețĭ ce fac astăzĭ liberaliĭ, amintiți-vă ce spuneaŭ a doua zi după căderea luĭ Ion Brătianu.

Ministerul Ion Brătianu a căzut în urma intervențiuneĭ directe a regeluĭ, iar liberaliĭ aŭ criticat actul regal cu o mare vehemență și toate ministerele cîte s'aŭ succedat de la 1888 și pînă astăzĭ le privesc ca guverne personale. Unde e urmarea în gîndire?

Dacă regele n'avea dreptul să congedieze ministerul Ion Brătianu care se bucura de încrederea majorităților parlamentare, pentru ce astăzĭ fac apel la rege ca să răstoarne ministerul Lascar Catargiu care și el se bucură de încrederea Camerelor?

Și dacă regele ar asculta sfatul naționalilor-liberalĭ, dacă, ascultînd doleanțele actualilor opozanțĭ el ar da congediŭ cabinetuluĭ actual, oare conservatoriĭ, la rîndul lor, n'ar putea obiecta că toate ministerele următoare ar fi ministere personale?

In unele împrejurărĭ partidele noastre pierd cu desăvîrșire logica. Desperate de suferințe opoziționiste, uitîndu-se cu jind la belșugul celor de la putere ele nu maĭ aleg mijloacele și nu se maĭ îngrijesc dacă atitudinea lor actuală contrazice atitudinea lor din trecut.

Astăzĭ naționaliĭ-liberalĭ cer regeluĭ să nu sancționeze legea minelor. Pretenția e serioasă? In 1875 liberalii aŭ cerut, tot asemenea, nesancționarea convențiuneĭ comerciale cu Austria, și peste cîte-va lunĭ liberaliĭ aŭ fost aceĭ carĭ aŭ sancționat-o.

Toate contradicțiunile acestea, toate platitudinile politicianilor aŭ dat regeluĭ puterea de a predomina toate situațiunile. Dacă i-am maĭ da și dreptul de a refuza sancționarea legilor într'adevăr că era regimuluĭ personal ar fi deschisă.

Dar ni s'ar putea obiecta că, după constituțiune regele are și rolul unuĭ arbitru suprem și latitudinea de a nu sancționa legile votate de parlament. Evident, dar unde am merge dacă partidele politice ar încuraja pe șeful statuluĭ ca să abuzeze de o prerogativă care nu e menită să întărească regimul reprezentativ și care figurează în constituțiune absolut numaĭ ca o condescendență copilărească pentru coroană?

Ceea ce este încă și maĭ neplăcut pentru partide este că nicĭ o dată regele n'a dat ascultare pretențiunilor ce aŭ afirmat în public. De cîte orĭ i s'a cerut nesancționarea uneĭ legĭ regele s'a grăbit s'o sancționeze, de cîte orĭ i s'a cerut schimbarea unuĭ guvern și-a rezervat dreptul de a refuza saŭ de a alege momentul oportun.

De vreme ce avem un parlament neapărat că arbitragiul regeluĭ nu poate fi exercitat de cît în situațiunile absolut turbure, cînd situațiunea nu maĭ poate fi limpezită de cît prin intervențiunea sa personală, cînd partidele politice se simt neputincioase de a rezolva criza. Cazul e trist, orĭ și cum, dar cel puțin el poate fi legitimat prin zicătoarea că „la relele marĭ trebuiesc remediĭ puternice."

Dar să intervie coroana în toate cazurile și în toate zilele, să dea în orĭ ce moment satisfacție impacienței opozițiunilor, să refuze sancționarea orĭ căreĭ legĭ combătută în parlament, să rămîie singurul interpretator al constituțiuneĭ și singurul apreciator al politiceĭ generale, aceasta ar însemna să ajungem în halul Serbieĭ, unde regele sfarmă toate situațiunile, nimicește parlamentele, atacă cu puterea armată ordinea stabilită, arestează rînd pe rînd pe miniștri și rămîne singura voință activă.

Nu putem fi partizaniĭ acesteĭ teoriĭ.

Democrația trebuie să se opuie acesteĭ tendințe, căcĭ nu voim să transformăm pe rege în stăpîn și nu oamenĭ carĭ cer restrîngerea prerogativelor regale pot încuraja afirmarea zilnică a acestor prerogative.

Opoziția n'are ce căuta pe scările palatuluĭ. Opoziția, orĭ care ar fi ea, să rămîie pe terenul propagandeĭ, să cucerească simpatiile publice, să dobîndească încrederea țăreĭ, care singură poate determina atitudinea suveranuluĭ.

Regele este dator să se supuie voințeĭ poporuluĭ, el este obligat să nu se supuie capriciilor partidelor.

Const. C. Bacalbașa.

CULISELE PALATULUI

Gusturĭ princiare

Prințul Ferdinand e tînăr, vrea să petreacă, vrea să profite de aniĭ fără de grijă pe carĭ'ĭ are.

La balurĭ nicĭ odată nu dansează decît cu acele Doamne și Domnișoare care joacă maĭ bine saŭ care'ĭ plac maĭ mult.

Acum un an, la un bal al palatuluĭ, începe Cotilionul. Intre alte figurĭ era următoarea: Damele trec după un paravan și ridică mîĭnile în sus, ĭar fie-care cavaler prinde o mînă, din grămadă, și joacă cu posesoarea mîĭneĭ.

Prințul Ferdinand dorea să joace cu o Damă al căreĭa joc ușor îĭ plăcea maĭ mult, ĭar Dama trebuia să poarte la mîna dreaptă un inel cunoscut de prinț. Cînd sexul frumos trecu după paravan o sumedenie de mîĭnĭ se înălțară, ĭar moștenitorul tronuluĭ începu să caute febril mîna cu inelul. Dar o mînă, maĭ înaltă decît cele-l'alte, îl persecuta grozav, o mînă care'ĭ ĭeșea necurmat în cale. Plictisit prințul dete mîna la o parte, cu o ușoară lovitură de palmă, descoperi inelul mult căutat și danță cu Doamna pofteĭ sale.

Mîna respinsă în mod așa de brusc era a prințeseĭ Maria. De aci leșinurĭ, scene în familie și interdicțiune desăvîrșită pentru dama cu inelul de a maĭ călca pe la palat.

Japoneziĭ

Sătuĭ de Pavane *și* Menuete *ceĭ de la palat aŭ hotărît darea unuĭ bal japonez. A fost o adevărată vînătoare de femeĭ și bărbațĭ. Damele aŭ fost convinse maĭ repede, dar bărbațĭ s'aŭ găsit foarte puținĭ.*

Zile întregĭ toate prăvăliile aŭ fost bătute, toate ștofele bizare și escentrice aŭ fost răscolite, Bucureștiĭ aŭ fost pușĭ cu dosul în sus.

Dar cine să joace danțurile japoneze, căcĭ nimenĭ nu știe a juca aceste danțurĭ? S'a propus aducerea unuĭ profesor din străinătate, pe preț de vre-o 2000 de leĭ, dar palatul a găsit prețul prea scump. Atuncĭ s'a dat o soluție: să se joace orĭ și care bazaconie și să fie botezată danț japonez.

Vre-o cîțĭ-va tinerĭ din elită aŭ și inventat pasurile originale:

„Unu, doĭ, înapoĭ, unu, din două, săriturĭ în sus. Dă de treĭ orĭ din coadă, saĭ, trîntește-le la pămînt, fugĭ cu pas mărunt, dă din coadă de treĭ orĭ, fă o piruetă; și fuga, unul după altul cu pas mărunt."

Mikado

Dar nu se putea găsi un Mikado, fiind-că costumul aceștia trebuia să coste cel puțin 2000 leĭ.

Toțĭ ceĭ invitațĭ să primească rolul acesta aŭ refuzat cu grăbire pînă ce regele a propus ca rolul să fie dat micuĭuluĭ prinț Carol.

Dar în momentul în care palatul cugeta încă dacă trebuie să facă cheltuială de 500 leĭ, a sosit telegrama care anunța moartea archiduceluĭ Albrecht.

Regele a răsuflat; balul japonez a fost numaĭ un vis.

Le roi s'amuse

De sigur nu regele Carol petrece ci moștenitorul săŭ. Palatul, atît de pudic odinioară, a devenit un locaș al veselieĭ, prințul Ferdinand dovedește în fie-care zi că nu e de lemn, dar zburdălnicia sa a făcut victime.

Cu cîte-va lunĭ maĭ în urmă o guvernantă engleză a fost congediată de la palat, ĭar prințesa Maria a plecat furioasă la Coburg.

Țara trebuie să fie fericită, căcĭ palatul ĭe vesel.

SATIRA ZILEI

Cancanurĭ palatiste

Publicarea Culiselor Palatuluĭ a produs o adevărată consternație în cercurile înalte și palatiste.

Prințul Ferdinand, într'un acces de căință, a hotărît să se călugărească și să se instaleze la... Ciorogîrla.

Prințesa Maria, sătulă de toate fericitele evenimente, e decisă să se retragă în viața liniștită englezească. Totul va fi englezesc în apartamentele sale, de la ciorap pînă la capot.

Intreruperea serieĭ de petrecerĭ l'a plictisit grozav pe rege. Croitoriĭ sosițĭ din Munchén, rămînînd fără ocupație, M. S. îĭ va repatria pe contul ministeruluĭ de instrucție care'l va însărcina cu o misiune importantă.

In fața denunțăreĭ cum că prințul Ferdinand nu danțează decît cu femeile tinere și frumoase, regele a luat măsurĭ severe, că, dacă balurile vor urma, moștenitorul tronuluĭ să joace numaĭ cu soacrele marĭ.

Regina critică și dînsa cu vehemență aceste desfrîurĭ palatiste și pledează pentru reîntoarcerea la vremurile inocentelor tablourĭ vivante.

Regele nu s'a pronunțat încă și a declarat că 'și va da răspunsul peste treĭ zile.

Din sorginte demnă de toată încrederea, aflăm că suveranul va aproba soluțiunea care'l va costa maĭ puține parale.

Vax.

Inundațiile în țară

Veștĭ triste sosesc din maĭ multe județe și maĭ ales din Gorj, Prahova, Argeș, Dîmbovița, Buzăŭ, Bacăŭ și Neamțu.

De pretutindenĭ se semnalează temerile de niște inundațiĭ marĭ, care vor compromite toate semănăturile de toamnă. Zăpada a început să se topească în mod brusc și vălcelele, văile și rîurile cresc în mod amenințător.

In Buzăŭ, Dîmbovița și Prahova, apele aŭ crescut deja așa de marĭ, în cît ianurile sînt inundate prin maĭ multe părțĭ.

In județele Neamțu și Bacăŭ rîul Bistrița amenință să deborde

Pericolul e decĭ foarte mare. Și ne mirăm cum se face că pînă acum legiuitoriĭ noștri nu s'aŭ gîndit să ia măsurĭ pentru canalizarea treptată a rîurilor.

Ad.

O MISTIFICARE

Administrația BănceĬ agricole și-a publicat raportul și bilanțul, comitetul censorilor a verificat și aprobat conturile, adunarea ținută alaltăerĭ n'a găsit nimic de obiectat. Toate aŭ mers minunat și maĭ frumos de cît în cea maĭ ideală dintre lumĭ.

Dar și noĭ am citit și am cercetat și, pentru marele nostru regret, am constatat că s'a strecurat în raportul consiliuluĭ de administrație o oare-care regretabilă mistificare.

In adevăr, darea de seamă arată că, de la 15 Octombre pînă la 31 Decembre 1894 s'aŭ făcut împrumuturĭ pentru suma de 2,654,490 leĭ a cărora dobîndă fac leĭ 137,829 banĭ 22. Maĭ vedem că de la avansurĭ și efecte publice Banca a încasat leĭ 337 banĭ 15, iar dobînzile de la Casa de Consemnațiĭ leĭ 17,149 banĭ 55. Decĭ un total de 155,315.92 la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, pe 6 lunĭ, de la Iunie pînă la 31 Decembre 1894 găsim leĭ 143,294.45, b. ceea ce'ĭ dă un beneficiŭ net de leĭ 12,041,47 b.

Să fie adevărată această situație?

Conform legeĭ BănceĬ consiliul de administrațiune poate acorda împrumuturĭ pe un termen de maximum 9 lunĭ, el are însă latitudinea să le acorde și pe termene maĭ scurte. Pe cît știm, împrumuturile cu poliță s'aŭ făcut în mare parte pe treĭ lunĭ, altele s'aŭ făcut pe 4, pe 5 și poate pe maĭ multe.

Orĭ-cum fie, este evident că, dacă Banca și-a început operațiunile la 15 Octombrie 1894, cea maĭ mare parte din sumele împrumutate scad în cursul anuluĭ, precum se și vede din tabloul No. 4 în raportul consiliuluĭ de administrație. In adevăr, s'aŭ împrumutat sume și pe termen de 9 lunĭ dovadă că o sumă de 112700 leĭ scade tocmaĭ în luna luĭ Septembrie 1895.

Eĭ bine, dacă Banca a încasat de la împrumuturĭ leĭ 137,829 banĭ 22, evident că aproape maĭ toate aceste dobînzĭ privesc anul 1895.

Atuncĭ cum se face că consiliul de administrație le-a trecut ca profit pentru anul 1894 și cum se face că, scăzînd cheltuelile din acest profit fictiv, se prezintă cu un beneficiŭ de leĭ12,021,47 banĭ?

Cel maĭ nepriceput contabil ar fi înțeles că, la rubrica beneficiilor anuluĭ 1894 nu trebuiaŭ să figureze de cît dobînzile care se cuveneaŭ celor 2 și jumătate lunĭ din acest an, iar restul trebuiaŭ trecute asupra anuluĭ 1895.

Consiliul de administrație a voit, neapărat, să se prezinte cu un beneficiŭ, dar în realitate anul 1894 se soldează cu un deficit foarte însemnat, **care poate să ajungă și pînă la 100,000 leĭ.**

Noĭ nu putem arăta astă-zĭ care este deficitul precis pentru că ar trebuĭ să cunoaștem data fie-căruĭa împrumut, constatăm numaĭ că **bilanțul BănceĬ Agricole este o colosală mistificare.**

Așteptăm lămuririle guvernuluĭ înainte de a reveni.

Dragoș.

REVOLUȚIE IN SIRBIA?

Știrĭ autentice pe care le primim din Belgrad confirmă zvonurile răspîndite despre o mare fierbere care domnește în toată Sîrbia.

Iritația e atît de mare, în cît se crede că în adevăr poporul e decis să se împotrivească chiar cu forța la întoarcerea luĭ Milan în țară.

O răscoală generală pare iminentă. Guvernul sîrbesc e neputincios față de agitația intinsă ce s'a pornit.

Toată lumea în Sîrbia se află într'o stare de surescitare febrilă, așteptîndu-se dintr'un moment într'altul la niște evenimente de o gravitate incalculabilă.

INTEMNIȚAȚII DIN SEGHEDIN

Deputatul Pazmandy. — La Seghedin.— Refuzul D-lor Rațiu și Lucaciŭ.—Pazmandy în genunchĭ. — O nouă intervenție

Din izvoarele cele maĭ autorizate am obținut următoarele știrĭ absolut autentice în privința demersurilor făcute de către însușĭ guvernul unguresc prin intermediul deputatuluĭ Pazmandy pentru grațiarea D-lor dr. Ioan Rațiu și dr. Vasile Lucaciŭ.

Deputatul Pazmandy, avînd o delegațiune specială din partea guvernuluĭ unguresc, a vizitat în cursul luneĭ Noembrie pe întemnițațiĭ din Seghedin, cu carĭ s'a întreținut maĭ multe ore timp de două zile.

Refuzul D-lor Rațiu și Lucacĭ

Pazmandy le-a pus înainte o petiție de grațiare, spunîndu-le că dacă o vor semna a doua zi vor fi liberațĭ

D-niĭ Lucacĭ și Rațiu citesc petiția și zîmbind declară:

— Preferim să stăm zecĭ de anĭ în închisoare, decît să semnăm un asemenea act.

— De ce?— întreabă Pazmandy.

— Cum crezĭ D-ta,— răspunde D. Lucacĭ,— că vom semna noĭ un act prin care recunoaștem ideĭa de stat maghĭar regretînd în același timp trecutul nostru politic?

Și văzînd Pazmandy că nu izbutește de loc în stăruințele sale, a plecat din închisoare cu cuvintele:

— La revedere!

Pazmandy în genunchĭ

Pazmandy s'a dus apoĭ acasă la D-na Rațiu, căreĭa i-a comunicat demersul făcut pentru grațiarea soțuluĭ eĭ, declarînd în același timp că el e cel maĭ mare amic al romînilor.

D-na Rațiu a rămas surprinsă un moment de această veste.

Pazmandy profitînd de surprinderea eĭ, a căzut în genunchĭ și cu o voce melodramatică a strigat:

— Doamnă, libertatea D-luĭ Rațiu e în mîĭnile D-voastră. Stăruițĭ pe lîngă el ca să semneze petiția de grațiare.

Dar în zadar!

O nouă intervenție

Pe la finele luneĭ trecute deputatul Pazmandy face o nouă vizită întemnițaților din Seghedin. De astă-dată însă, din petiția de grațiare s'aŭ suprimat frazele prin care se regretă trecutul politic al D-lor Rațiu și Lucacĭ; a rămas însă recunoașterea ideeĭ de stat național maghĭar.

D-niĭ Lucacĭ și Rațiu aŭ întîmpinat însă cu același refuz pe mandatarul guvernuluĭ ungar ca întîĭa oară.

Bietul Pazmandy s'a dus din noŭ la D-na Rațiu. Acum însă nu i-a căzut în genunchĭ, ci i-a oferit o lojă permanentă la teatrul local și o sumă de alte avantagiĭ.

D-na Rațiu însă a refuzat categoric toate ofertele D-luĭ Pazmandy, care la rîndul săŭ a declarat, că va reveni după cîte-va săptămînĭ cu aceeașĭ rugăciune.

Sphynx.

ACCES DE MORALITATE

Bătrînul Lascar Catargiu are din cînd în cînd accese de moralitate și atuncĭ voește să moralizeze toată lumea. Acum cîte-va lunĭ de zile nu'și pusese în gînd să desființeze prostituția Capitaleĭ?

Și rezultatul? Rezultatul e că rușinosul bătrîn a trebuit imediat să lase perdeaua care acoperă turpitudinele vĭețeĭ bucureștene, de oare-ce conrupția e maĭ mare de cît își închipuia primul-ministru și ea se întinde maĭ ales în societatea zisă înaltă, în hig-liful al căruĭa cel maĭ scump juvaer e Claymoor.

Azĭ alt acces de moralitate apucă pe senilul bătrîn. Voește să desființeze «tripourile» și spre acest sfîrșit a dat afară cîțĭ-va comisarĭ bănuițĭ că închideaŭ ochiĭ asupra acestor operațiunĭ cinstite, ĭar pe maĭ mulțĭ pîrlițĭ de cafegiĭ ĭ-a dat în judecată.

Eĭ și? Jocul de cărțĭ înceta-va el pentru aceasta și nu se vor maĭ găsi gîște care să se lase a fi jumulite, cu speranța de a jumuli și ele?

Și dacă'ĭ vorba de a lovi în acest vițiŭ— apoĭ de ce primul-ministru nu ridică ochiĭ maĭ sus, la cluburile nobile, unde se pĭerd miĭ și sute de miĭ de leĭ?

De ce ceea ce este moral pentru Domnul cutare, înalt magistrat de pildă saŭ bogătaș cunoscut, n'ar fi moral pentru un mitocan care voește să se lase a fi furat?..

Incă o-dată, noĭ ne ridicăm contra acestuĭ sistem de moralizare polițienească, ca inutilă, ridiculă și neaplicată cu aceeașĭ măsură tutulor claselor sociale.

Const. Mille.

CANDIDATII DE LA BANCA

Nicolae Fleva

Face parte din clasa acelora carĭ, după cum a zis Eminescu, n'aŭ de cît patru clase primare și un curs de violoncel.

Un descendent al iluștrilor egiptenĭ, o figură blajină,—un fel de mîță blîndă care zgărie răŭ. Cel maĭ mare demagog, — deviza luĭ: „*Toate prin popor, prin popor pentru mine*". Fost primar al Capitaleĭ de unde a eșit cu ponosul „*un butoiŭ fără fund,*" ca să complecteze părerea tuturora că ar fi și *un om fără fond.* Are o deosebită simpatie pentru antreprenorĭ și e protectorul adevărat al concesionarilor fără capital.

Pozează în om politic și în șef al disidențeĭ liberale; puținul dar de a vorbi ce'l are îl face presumpțios, — la indefinitiv însă e un orator plicticos, un fel de sfîrlează. Educațiunea pe care a căpătat-o în Italia, îl face să'șĭ dea aere de patriot, — un Garibaldi revăzut și corectat, dar nu tocmaĭ corect.

Dorința luĭ e să ajungă ministru de interne;

Anton Carp

Unul din frumoșiĭ noștri bătrînĭ, vecinic tînăr și vioiŭ, ceea-ce dovedește că acțiunile BănceĬ Naționale aŭ aproape același efect ca al Elixiruluĭ Dieudonné.

Cel maĭ cunoscut om de pe piață, foarte prețuit în străinătate, are cunoștințĭ financiare îndestule, și e unul din putemiciĭ stîlpĭ pe care se reazămă Banca Națională.

In politică liberal, în daraverĭ financiare conservator pînă la cea maĭ strașnică economie; pune ban lîngă ban și hîrtiuță lîngă hîrtiuță și'șĭ formeaza capitalul. Unul din puținiĭ binecăpătuițĭ de sub regimul național-liberal. Un burghez în toată puterea cuvîntuluĭ; nu prea face politică pe față, ci pe dos, ceea-ce e mult maĭ primejdios pentru adversar

Tot timpul nu face de cît strînge banĭ, numaĭ în perioada electorală amiciĭ luĭ politicĭ văd ce culoare aŭ baniĭ luĭ Anton Carp. Un adevărat infam... capital.

Andreĭ Popovicĭ

Un om asupra căruĭa părerile sînt împărțite: de aceea și el șĭ-a împărțit părerile între deosebitele partide politice.

După o îndelungată călătorie prin mijlocul diferitelor grupărĭ, s'a stabilit acuma în partidul conservator sub aripa protectoare a D-luĭ Filipescu.

De alt-fel om inteligent și cult. Este poate singurul nostru industrial cu învățătură, cu studiĭ regulate.

Punîndu'șĭ candidatura la deputăție sub atot puternicia luĭ Pache Protopopescu, a fost hărăzit de liberalĭ cu titlul de: „Pușcă 'n icoane".

Un om lipsit de acțiune, dar posedînd foarte multe acțiunĭ.

Vericeanu

Un edec al facultăților noastre, o mumie a universitățiĭ din Bucureștĭ; un dascăl, pentru fericirea luĭ și nefericirea studenților. Reprezintant al școalelor de economie politică vechĭ și demodate, un fel de *încurcă-teoriĭ.* Cunoscător al dreptuluĭ, dar răŭ aplicator.

Vericeanu e una din moaștele pe care partidul național-liberal le-a scos din sicriŭ și le plimbă prin întrunirĭ publice, alăturĭ cu Beizadea Bostan, pentru a grăbi venirea lor la putere.

Unul din ceĭ patru înscrișĭ pentru a alerga, călare pe acțiunĭ, premiul de la Bancă. A sperat vecinic ca un desperat; a sosit tot-d'a-una prea tîrziŭ pentru că mărțoaga luĭ de șansă s'a poticnit neîncetat de toate nimicurile.

Proteŭ.

CRONICA JUDICIARA

Bărbier ras

Gheorghe Constantinescu, bărbier—salon de tuns, ras şi frizat—din strada Cuţitul de Argint, de şi încă în floarea vîrsteĭ, dar totuşi are nenorocirea să fie incornorat de vrednica sa jumătate, Alexandrina.

Şi vorba Romînuluĭ: Constantinescu este nevoit să fie şi înşelat şi mulţumit, căcĭ tribunalul a fost nevoit să pronunţe divorţul în potriva luĭ.

Avînd bănuelĭ că nevasta luĭ îl împodobeşte cu prea multe coarne de cerb, într'una din zile el a eşit din pepenĭ şi a început să înjure pe consoarta sa.

Injuratura însă a fost făcută faţă de muşteriĭ, lucru de care azĭ se foloseşte soţia, ca să arate tribunaluluĭ că divorţul eĭ este admisibil, de oare-ce soţul a ultragiat-o în cel maĭ crud chip, bănuindu'ĭ fidelitatea.

Bietul soţ ce putea să facă el? Nu avusese precauţiune să o prindă în flagrant-delict şi azĭ tot ce ar spune nu i se ţine în seamă, şi cu drept cuvînt.

Ceea ce însă este maĭ grav e că soţul a unit fapta cu vorba şi intr'o discuţiune aprinsă cu soţia sa, tocmaĭ cînd dădea perdaf unuĭ muşteriŭ, a aruncat cu briciul în necredincioasa Alexandrina.

— Dacă nu era ibricul de apă, eram acum moartă, se văicărează soţia.

Muşteriul care şi-a văzut operaţinnea barbeĭ, aşa de tragic întreruptă, recunoaşte că faptele s'aŭ întîmplat cum le-a povestit soţia.

Procesul s'a pledat apoĭ în fond. Avocaţiĭ ambelor părţĭ aŭ deşertat pe capul fie-căruia din soţĭ reciprocele lor murdăriĭ şi în sfîrşit divorţul s'a pronunţat şi încă în favoarea soţieĭ.

— Fie-care la rîndul luĭ, exclamă un avocat filosof, din auditor, odată razĭ tu pe uniĭ şi altă-dată judecătoriĭ te rad pe tine!

Chiţibuş.

FELIX FAURE ŞI COQUELIN

Marele artist Coquelin se mîndreşte azĭ pretutindenĭ în Paris nu numaĭ cu prietenia luĭ Felix Faure, ci chiar şi cu un lucru noŭ, pe care toate ziarele pariziene l'aŭ înregistrat.

Cu 20 anĭ în urmă, cînd actualul preşedinte al republiceĭ franceze a fost numaĭ un simplu negustor în Havre, el a venit adese-orĭ la Paris asistînd la reprezentaţiile teatruluĭ francez pentru a admira pe Coquelin. Felix Faure a profitat odată de o ocazie favorabilă pentru a face cunoştinţa luĭ Coquelin în foyerul teatruluĭ. Şi de atuncĭ s'aŭ întîlnit adese-orĭ acolo. Intr'o seară Coquelin a zis luĭ Faure;

— Te rog vino sus în cabina mea între acte. Am să te prezint uneĭ persoane, care de sigur te va aprecia mult.

Faure s'a dus între acte în cabină, unde Coquelin l'a prezintat luĭ Gambetta. Această cunoştinţă a deschis cariera politică a luĭ Faure, căcĭ prin concursul luĭ Gambetta, care l'a preţuit mult, a fost ales în curînd deputat în Havre.

Corespondenţă din Giurgiu

Abuzurile colonelului Iarca.— Calomniile din „Ecoul Armateĭ“.— Intervenţia D-luĭ loc.-colonel Sorescu.

Abuzurile colonelului Iarca

Toată lumea cunoaşte deja abuzurile şi pungăşiile comise de faimosul colonel Iarca, care spre ruşinea armateĭ, continuă şi azĭ să fie comandant al regimentuluĭ din Giurgiu. S'a constatat de D-niĭ generali Arion şi Dona şi de D. intendent colonel Bengescu, că colonelul Iarca a sustras, sub formă de imprumut, sume marĭ din casa regimentuluĭ; că a speculat fondurile regimentuluĭ; că s'a dedat la nişte gheşefturĭ urite cu ocazia restaurăriĭ cazărmiĭ din Giurgiu, etc.

S'aŭ făcut apoĭ reclamaţiunĭ miniştrilor de războiŭ, carĭ s'aŭ succedat în aniĭ din urmă,—anume D-lor general Lahovari, Lascar Catargiu şi general Poenaru,—în contra acestuĭ colonel, şi cu toate acestea nimenĭ nu s'a gîndit să'l dea în judecată pentru sumele escrocate, nicĭ să'l reformeze pentru abaterĭ grave în contra disciplineĭ.

Calomniile din „Ecoul Armateĭ“

Şi îngîmfat de protecţia de care se bucură la ministrul de războiŭ, colonelul Iarca profită de toate ocaziile spre a arunca calomniile cele maĭ odioase în contra D-luĭ loc.-colonel Sorescu, pe care'l bănueşte ca autorul tuturor denunţărilor îndreptate în potriva sa. Calomniile însă n'aŭ atins de loc onorabilitatea D-luĭ loc.-colonel Sorescu, căcĭ toată lumea îl cunoaşte de un om corect şi onest.

Firea răzbunătoare a colonelului Iarca nu s'a mulţumit, însă, numaĭ cu atît, ci în numeriĭ din urmă aĭ *Ecoului Armateĭ*, a intrat chiar şi în viaţa privată a D-luĭ colonel Sorescu, calomniînd în modul cel maĭ ordinar nu numaĭ pe D-sa, ci şi pe întreaga'ĭ familie.

Intervenţia D-luĭ lt.-colonel Sorescu.

La aceste calomniĭ ne maĭ auzite D. lt.-colonel Sorescu nu putea rămîne nepăsător, ci revoltat în sentimentele-ĭ de om onest şi corect a cerut prin o petiţiune permisiune de la comandantul diviziei, D. general Algiu, ca să răspundă calomniilor lansate de colonelul Iarca. Şi culmea favoritismuluĭ e că cererea dreaptă a D-luĭ lt.-col. Sorescu a fost refuzată

E un scandal ne maĭ pomenit acesta. Să daĭ voie unuĭ ofiţer superior dovedit ca om pătat şi compromis să calomnieze în modul cel maĭ infam pe un camarad al săŭ şi să nu daĭ voie victimeĭ calomniilor să se apere!

Noĭ ne vom face datoria a reveni asupra acestuĭ scandal cazon, în caz dacă D. general Poenaru nu va da D-luĭ lt.-colonel Sorescu toată latitudinea de a se apăra.

V. R.

CRONICA

Poetul Nicovală

«Journal des Debats» iată cum vorbeşte despre poetul Macedonski Alexandru:

„Nicĭ unul n'a reînviat ca D. Macedonski, farmecul bătrînelor case din Bucureştĭ în care „aŭ locuit generaţiunile trecute. D. Macedonski, „nu este numaĭ un nuvelist şi un critic foarte „distins; scoala parnasiană poate să recunoască „în el un poet ce făureşte versurile pe o *nicovală* de aur“.

Iată un om căruia nu maĭ ştim cum să'ĭ zicem pe nume. Pînă acuma îl cunoşteam ca «poet al ţăreĭ mele», acuma aflăm că'l chiamă «poetul Nicovală».

Dar ce fel de fiinţă extraordinară să fie! D-sa a făcut o adevărată revoluţiune în industrie; pînă azĭ toată lumea scria pe hîrtie, D. Macedonshi scrie pe nicovală. Ceea ce însemnează că D-sa a devenit un poet-fierar, saŭ un poet-potcovar.

Dar «reînvierea bătrînelor case din Bucureştĭ!» Iată'l şi architect, ba încă un puternic concurent al luĭ Lecomte du Nony, în materie de restauraţiunĭ.

Apoĭ, în lipsă de altă şcoală a învăţat şcoala parnasiană de unde posedă diploma de «Licenţiat din Parnas».

Această diplomă foarte importantă nu l'a putut ajuta nicĭ măcar să capete postul de director al «Monitoruluĭ Oficial». Ce ţară ingrată!

Să fiĭ de toate, să fiĭ «poet al ţăreĭ mele», «poet nicovală» şi «reînvietor al farmeculuĭ bătrînelor» şi cu toate acestea să nu poţĭ deveni decît Director politic al luĭ Miulescu!

Un poet romîn a zis odată.

. . . .

Aşa nenorocirea uscînd a vîrsteĭ floare
Zic lumeĭ un adio iaŭ Lyra şi mă duc.

Iar D. Macedonski va putea spune de-acum.

. . . .

Aşa nenorocirea uscînd a vîrsteĭ floare
Zic lumeĭ un adio iaŭ *nicovala*, plec.

Dar în ciuda laudelor ce ĭ adresează presa din Univers, eŭ, cred că, în momentele actuale, «poetul ţăreĭ mele» ar schimba bucuros glorioasa luĭ nicovală, contra uneĭ simple lire, maĭ ales dacă o fi sterlingă.

Radu Ţandără.

ECOURI DIN STRAINATATE

Fanatismul la Stambul. O depeşă din Constantinopol ne vorbia maĭ alaltăerĭ despre nişte măsurĭ extraordinare de siguranţă luate în capitala Turcieĭ. Din ziarele străine vedem azĭ că ceea ce a motivat aceste măsurĭ e faptul că s'ar fi găsit afişate pe uşile maĭ multor moschee nişte proclamaţiĭ vestind *războiul sfînt* contra tuturor ghiaurilor. Maĭ multe softale bănuite aŭ fost arestate şi exilate în provincie.

***

Lege în contra prostituţieĭ. Ministrul de interne al Prusieĭ, D. de Koeller are intenţia de a prezenta Reichstagului din Berlin un proect de lege privitor la agravarea legeĭ asupra prostituţieĭ. Prin acest proect se prevede reprimarea exceselor întreţinuţilor de femeĭ şi pedepsirea severă a imoralităţiĭ. Partidul naţional-liberal, care a fost partizanul cel maĭ fanatic al legeĭ în contra anarchiştilor, a deschis o campanie desperată în contra acestuĭ proect pe care'l taxează de o adevărată lege de inchiziţie

***

Rechemarea ofiţerilor japonezĭ. Guvernul japonez a ordonat ofiţerilor japonezĭ ataşaţĭ pe lîngă regimentele din Germania să se întoarcă de urgenţă în patria lor. Doĭ-spre-zece ofiţerĭ aŭ plecat deja prin Brema-New-York-Vancouver la Iokohama, capitala Japonieĭ, unde vor ajunge pe la finele luneĭ Martie.

***

Abdicarea unuĭ rege. Ziarele din Bruxelles anunţă, că în ultimul consiliŭ de miniştri ţinut sub preşedinţa regeluĭ Leopold, primul ministru Deburlez a relevat posibilitatea respingereĭ de către Cameră a proiectuluĭ de lege privitor la anexarea statuluĭ Congo. Şi în acest caz cabinetul va fi nevoit să demisioneze. Regele Leopold, surprins de această declaraţie a primuluĭ săŭ ministru, a răspuns: „Atuncĭ nu eŭ voiŭ fi acela care voiŭ primi demisiunea D-tale, ci D-ta veĭ primi-o pe a mea!“

O LIMBA NOUA

Nu sînt unguriĭ în toate ocaziile tocmaĭ aşa de şoviniştĭ cum s'ar crede. De piltă cînd e vorba de vr'o afacere în care s'ar putea cîştiga ceva creiţarĭ şi de la romînĭ, eĭ sînt în stare să încerce a vorbi şi chiar a scrie romîneşte. Ce iese din această încercare, e altă vorbă. Un cititor al «Adevĕruluĭ» ne dă ocazia să facem aceste scurte reflecţiĭ, comunicîndu-ne următoarea circulară pe care maĭ mulţĭ negustorĭ romînĭ aŭ primit-o zilele astea din Budapesta:

P. T.

Am honóre sa ma recomandesc la H D-lor ca aica in *Budapesta* am deçkis. *Un bureau pentru frachturi* (revisie), caré pentru H D-lor Commersanti, çi Industrieleri are sa fie de interesul lor.

Din causa acela ié conoscut ca kànd sa vace expeditie dé Dobitoci or marfa sa intimple greçale cu taxa mai máre de két trébue, care Differenza numai atunca sa póte sa retourneçte daca Interesanţi sint cu ledjele Zeri care e date de la Directie de anul 1893. conoscuţi.

Mai mulţi din interesanţi de asuprera asta nu póte sa constatue Differenza, or taxa çi raméne Differenza, or cade in paguba interesul lor.

Din cauza asta, sint liber H D-lor ca sa ma rogu sa are bunetaté sam trémeçte tóte frachturi pentru revisie, çi va vac cu conostince pentru frachturi dé anul 1884. ca sa póte cu ledjele dila Directie de anul 1893. sa reclameçte çi are inca un an de zile valóre.

Dacá frachturi sint regulaţi çi nu sint cu Differenza or greçale am sai tremesc innapoi franco çi vára plate.

Tóte ordre honorablire le primesc cu tóte bucurie çi sint todt de una in interesul D-lor Clienţi çi mai bucura Clienţi mei de presentati lor ma iscaleşque

cu salutation
I. S.

Differenza cáre sa vo afla de 67 la sutá sa trimeçte deloc kánd Direcţia pentru reclamaţie respunde.

Frachturi pentru reklamaţie sa póte nu mai din ani 94 çi 1895.

Ungurul — în treacăt fie zis, un ungur de origine semită — a încercat el să scrie romîneşte. De isbutit însă a isbutit să formeze o limbă nouă care sîntem siguri, că dacă nu va deştepta interesul filologilor, cel puţin va procura un moment de distracţie cititorilor noştri.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 20 Februarie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la	0° 756.5
Temperatura aeruluĭ	— 1.°4
Vîntul aproape liniştit de la	SW
Starea ceruluĭ puţin noros.	
Temperatura maximă de erĭ . . .	+3°
„ minimă de astăzĭ. . . .	— 13°

Temperatura la noĭ a variat azĭ între +6° şi —18°.

Erĭ timp închis şi liniştit pînă seară. Odată cu creşterea bruscă a barometruluĭ, temperatura s'a răcit foarte mult în toată ţara şi cerul s'a înseninat. In Moldova de jos şi toată Muntenia barometrul a crescut în mijlociu cu 11 milimetri. In Moldova de sus a crescut maĭ puţin. Cel maĭ mare frig a fost la Dorohoiŭ şi Păuceştĭ-Dragomireştĭ — 18 grade. In Muntenia a nins puţin în multe localităţĭ. Astăzĭ timpul foarte frumos, senin şi ger. La soare a început desgheţul. Timpul liniştit, barometrul staţionar.

INFORMAŢIUNI

Parchetul instrueşte în acest moment o crimă de viol, care va produce o mare senzaţie în ţara întreagă şi maĭ ales în Capitală.

Autorul crimeĭ este un mare proprietar din judeţul Teleorman, foarte cunoscut în Capitală, anume D. N., iar victima o fetiţă de 13 anĭ.

La ediţia III-a vom da amănunte interesante.

Marele colegiu electoral e convocat pentru Sîmbătă 25 Februarie, pentru a proceda la alegerea unuĭ episcop de Roman, scaun vacant în urma morţeĭ episcopuluĭ Inocenţiu.

In urma bunelor rezultate ce s'aŭ obţinut din funcţionarea cuptoruluĭ de la Tunarĭ de ardere a gunoaielor, primăria a luat hotărîrea ca la primăvară să maĭ înfiinţeze încă 9 cuptoare în diferite puncte ale oraşuluĭ.

Pe lîngă partea higienică prin înfiinţarea acestor cuptoare s'ar restrînge mult transportul care azĭ necesitează o sumă de cheltuelĭ.

Negreşit că la noile cuptoare se vor împlini lipsurile observate pe timpul funcţionăreĭ celuĭ de la Tunarĭ.

Erĭ colegiul universitar din Bucureştĭ s'a întrunit pentru a alege un reprezentant în Senat în locul decedatuluĭ Al. Orăscu. Ceĭ doĭ candidaţĭ aŭ fost D-niĭ: Titu Maiorescu, rectorul universităţeĭ şi Gr. Stefănescu, profesor la facultatea de ştiinţe.

Iată rezultatul:

Votanţĭ. 56
D T. Maiorescu . . 38 voturĭ, ales
D. Gr. Stefănescu . 18 voturĭ

D. Titu Maiorescu era în Cameră reprezintantul colegiuluĭ 1 de Gorj, care va deveni vacant în urma trecereĭ D-sale în Senat.

Un furt în Calea Victorieĭ

Sîmbătă seara pe la orele 9 s'a săvîrşit un furt îndrăzneţ în plină Calea Victorieĭ, în nasul tutulor sergenţilor de stradă.

Ceasornicaruluĭ Iohnson din casa Oteteleşanu, i s'a furat dintr'un galantar de lîngă uşa prăvălieĭ 17 ceasornice din care parte de nikel şi parte de argint.

Pungaşul a profitat de zgomotul făcut prin lăsarea obloanelor de la prăvălia Paul care se află alăturea de a D-luĭ Iohnson, pentru a sparge o parte din geamul lateral, pe unde a scos treĭ cutiĭ în care se aflaŭ cîte şase ceasornice.

Paguba se urcă la vre-o 500 de leĭ.

„Operaţia“ a fost iluminată de lămpile electrice din palatul *Independenţeĭ Romîne* şi cu toate astea nimenĭ n'a turburat-o.

Poliţia noastră devine din ce în ce maĭ capabilă.

Se presupune că pungaşul o fi acelaşĭ care a făcut de curînd o spargere la bijutierul Jacques.

Cînd o face a 100-a spargere poliţia îl va prinde — dacă va fi prost.

Campania deschisă de presa democratică în favoarea ideeĭ votuluĭ universal începe a produce roada bune pînă şi prin cercurile claselor dirigente. Ast-fel, tînărul deputat conservator de Vasluĭ, D. G. Mavrocordat, om dezbrăcat de prejudiţiile sociale ale colegilor săĭ din Cameră, a declarat D-luĭ G. Diamandy, primul-redactor al ziaruluĭ „Lumea Nouă“, că este un aderent devotat al votuluĭ universal fără restricţiunĭ.

Semnalăm această aderenţă a tînăruluĭ deputat conservator, ca un semn îmbucurător pentru campania întreprinsă de presa democrată.

Alegerea de la Bancă

Ierĭ după amiazĭ la orele 2 s'a început alegerea de la Banca Naţională, alegere care de cîte-va săptămînĭ pasionează atît de mult lumea politică.

Nicĭ odată, la nicĭ o alegere nu s'aŭ prezintat atît de mulţĭ acţionarĭ ca ierĭ; marele vestibul al bănceĭ a fost înţesat de lume, lumea capitaliştilor din ţară.

Numaĭ reprezentanţiĭ preseĭ, graţie uneĭ măsurĭ arbitrare a D-luĭ Carada, aŭ fost escluşĭ de a azista la această alegere interesantă şi foarte animată. In schimb, însă, aŭ luat parte o mulţime de persoane care nu sînt acţionarĭ, dar care în ajunul alegereĭ aŭ primit de la acţionariĭ ceĭ marĭ din ambele tabere un număr de acţiunĭ, care le dădea drept la 1—10 voturĭ.

Această operaţie s'a făcut de aceĭ acţionarĭ, carĭ sînt purtătoriĭ a maĭ mult de 40 de acţiunĭ. Căcĭ patru acţiunĭ daŭ drept la un vot; şi numărul cel maĭ mare de voturĭ pe care'l poate avea acţionarul, poate să fie de 10, adică 40 acţiunĭ. Dar D-niĭ Andreĭ Popovicĭ, Eug. Carada, Em. Costinescu, etc., aveaŭ maĭ mult de 40 de acţiunĭ, aşa că aŭ recurs la transmiterea restuluĭ de acţiunĭ asupra altor persoane.

La orele 2 s'a început alegerea sub preşedinţia D-luĭ Teodor Rosetti.

D. N. Fleva a cerut cuvîntul, dar consiliul de administraţie l'a oprit a vorbi. O nemulţumire adîncă cuprinde sala întreagă şi în mijlocul acesteĭ nemulţumirĭ ca şi în mijlocul uneĭ marĭ agitaţiunĭ, se începe votarea care a durat pînă la ora 6 şi jumătate seara.

D. Fleva era foarte mult anturat de cîţĭ-va liberalĭ şi maĭ ales de D-niĭ Delavrancea, Porumbaru, Stoicescu, Stolojan, etc., carĭ i-aŭ făcut mustrărĭ pentru atitudinea-ĭ ostilă disciplineĭ de partid. Dar D. Fleva n'a rămas de loc dator cu răspunsul.

In timpul votăriĭ D. Fleva a ridicat un incident cerînd garantarea secretuluĭ votuluĭ.

La orele 6 şi jumătate s'a proclamat rezultatul:

D. Anton Carp,	can. de direct.	1785 vot.
D. Andreĭ Popovicĭ,		770 vot.
D. Vericeanu,	candidaţĭ de censor	1750 vot.
D. N. Fleva,		819 vot.

Acest rezultat a surprins pe toată lumea.

Azĭ, după cererea D-luĭ Lascar Catargiu, vine în discuţia Camereĭ proiectul de lege pentru acordarea uneĭ pensiunĭ de 100 leĭ pe lună sergentuluĭ Grigore a Lucăĭ, care în războiul din 77 a luat un drapel turcesc.

Cu această ocazie se zice că va lua cuvîntul şi D. general Poenaru, pentru a stabili oare-care fapte.

Raportorul acesteĭ legĭ, D. A. C. Cuza, şi-a tipărit în broşură raportul săŭ şi pune marĭ stăruinţe pentru ca pensiunea să se acorde, de se va putea, în unanimitate.

De oare-ce de la 15 Februarie vînatul este oprit prin lege, primăria a luat măsura de a se confisca toate vînaturile ce se introduc în oraş.

Cu această ocazie «Voinţa» întreabă alarmată că în folosul cuĭ se confiscă aceste vînaturĭ, în folosul axizarilor saŭ al superiorilor lor?

Noĭ ştim că prin lege se spune că vînaturile confiscate se daŭ la spital pentru bolnavĭ. Şi se duc într'adevăr la spital, dar aicĭ e partea proastă a lucruluĭ, că intendentul opreşte vînatul pentru sine şi nu dă nicĭ odată bolnavilor. Controlul e aproape imposibil.

Cu balonul la Polul Nordic

Din Stockholm se scrie «Gazeteĭ de Frankfurt»: In academia de ştiinţĭ, din localitate, inginerul S. A. Andrée, bine cunoscut în Swedia prin călătoriile sale cu balonul, a făcut o propunere detailată de a se cerceta «regiunele polare cu balonul». Ideia pare în primul moment fantastică. Dar profesorul Nordenskiöld— o autoritate în materie — susţinu, cu căldură, ideia. Andrée pune următoarele condiţiĭ: 1) Balonul trebue să suporte o greutate de 3000 kilogr.; pentru 3 exploratorĭ mijloace de traiŭ pentru 4 lunĭ, instrumente şi balastul necesar; 2) balonul trebue să fie destul de des pentru ca să poată pluti în aer 30 zile şi nopţĭ; 3) balonul trebue să fie umplut unde-va prin regiunile poluluĭ; 4) balonul trebue să fie puţin «cîrmuibil».

După starea actuală a techniceĭ balonuluĭ, Andrée susţine că toate aceste condiţiunĭ se pot îndeplini. Cele două d'întîiŭ sînt după cum experienţa franceză o probează — posibile şi D. Gabriel You din Paris s'a oferit deja să construiască exploratoruluĭ swedez cu 50,000 fr. balonul. Umplutura nu prezintă nicĭ o dificultate. Pentru scopurĭ militare sînt deja construite aparate de hydrogen transportabile saŭ se pot duce la Nord, şi hy-

---

FOIŢA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

1

SALVATORE FARINA

DOMNUL EŬ

Din jurnalul profesoruluĭ Antonio Abate.

Era atît de înalt, în cît fu silit să se încovoaie, cînd intră pe sub bolta cea mare în galeria Victorio Emanuele. Fu silit să'şĭ puie mîinele în şoldurile imense şi abia în octogon putù să scape de poziţia asta incomodă; de oare ce însă nu umblă cu băgare de seamă, se lovi, cînd se ridică cu capul, de cupolă şi sparse maĭ multe geamurĭ, care'ĭ căzură la picioare zîngănind. Fără a'şĭ pierde cumpătul din pricina asta, el se depărtă cum venise, printr'o boltă laterală. Alergă iute pe strade şi, după cîţĭ va paşĭ, ajunse la Poarta nuova. Fără a se opri, el scoase porţile din ţîţînĭ, intra pe piaţa Cavour, urmat de o mulţime nenumărată, căreia însă nu'ĭ dedea nicĭ o atenţie. Cu o privire de uriaş, el se uită peste acoperişurile caselor din Milano, apoĭ se aplecă spre un grup de salcîmĭ tinerĭ, pe carĭ consiliul comunal îĭ răsădise acolo ca umbrar pentru generaţiile viitoare, scoase pe unul din copăceĭ din pămînt şi şi'l puse ca pe o floare la butonieră.

Cine era omul acesta?

Plăzmuirea visuluĭ meŭ.

Insă visul meŭ nu era de loc atît de prostesc cum s'ar părea El mi-a plăcut, pentru că puteam să'l tălmăcesc în alegorie.

Cunoaşteţĭ voĭ simţimîntul, care umblă singuratec, de o mărime uriaşă, nu cată la nimenĭ şi'şĭ pune la butonieră copaciĭ, carĭ aŭ menirea de a sluji de umbrar generaţiilor viitoare, fără a ţinea seamă de nimic? Eŭ îl cunosc. El se numeşte — egoizm.

Eŭ nu sînt egoist. Poate că am multe cusururĭ, pe care nu le cunosc. Insă, precum nu pot suferi pe mulţĭ dintre semeniĭ meĭ, tot aşa simt că ar trebui să mă urăsc pe mine însumĭ, dacă a'şĭ fi egoist. M'am studiat eŭ însumĭ şi — mărturisesc fără înconjur—îmĭ sînt destul de drag. Poate să spuie lumea că sînt cam închipuit, dar egoist de sigur că nu sînt.

Acuma, cînd sînt pe cale de a lua o hotărîre, care va trebui să fie decisivă pentru restul vieţeĭ mele, vreaŭ să mĭ pun d'inainte, ca în oglindă, chipul meŭ propriŭ. Incă odată vreaŭ să cufund cumpăna de plumb în adîncul inimeĭ mele şi sper că nu voiŭ găsi nicĭ o strîmbătură.

Maĭ întîiŭ cine sînt eŭ?

Numele meŭ e Marco Antonio Abate. Predaŭ filozofia la două gimnaziĭ private, am zece lustri complecţĭ în urma mea, sînt văduv de cincĭ-spre-zece anĭ şi posed—vaĭ de păcatele mele — o fiică ingrată.

Dar să vorbim maĭ bine de alt ceva.

Nu doar că mĭ-ar fi silă să vorbesc de nenorocirea mea. Destul de mult mĭ-a fost frămîntat gîndul de aceasta şi acuma încă nu pot să scap de amintirile cele triste. Dar mă mîngîiŭ; eŭ n'am să'mĭ imput absolut nimic. Veţĭ vedea maĭ tîrziŭ, că lucrul acesta e cu desăvîrşire la locul săŭ.

Veţĭ vedea atuncĭ cît de răŭ poate să fie răsplătit un tată de copilul săŭ de care el îngrijeşte cu o dragoste capabilă de orĭ ce jertfe; veţĭ afla atuncĭ cum o fiică ... dar, despre asta maĭ tîrziŭ.

Serafina — şi nume frumos îĭ dădusem — Serafina mĭ-a înşelat toate speranţele, pe care le pusesem într'însa. Astăzĭ Serafina e departe şi eŭ sînt singur.

Dar nu cer compătimire. Nu de geaba am făcut eŭ două-zecĭ de anĭ filozofie. Ştiinţa mea nu e de natură omenească. Cînd îĭ cer mîngîiere, ea nu mĭ o refuză.

Am zis că acuma sînt singur. Atuncĭ nu m'am gîndit la Ana-Maria cea grasă, servitoarea mea, care în fie care zi îmĭ face patul şi'mĭ diretică prin odaie. Asta o face de două-zecĭ de anĭ acuma. De cînd sînt singur, ea îngrijeşte de asta cu graba cea maĭ mare posibilă — poate pentru că din tăcerea mea înţelege că sînt trist şi egoizmul eĭ o sfătueşte să fugă de lipsa mea de chef.

Maĭ mult ea făcea tîrguelile în piaţă, se oprea din cînd în cînd pe la bucătărie, pentru a sta de vorbă cu fiică-mea, saŭ, ceea ce este maĭ probabil, pentru a îmbuca în tăcere ceea ce rămăsese de la masă. Bănuiala aceasta îmĭ vine şi astă-zĭ din cînd în cînd in minte, cînd bătrîna se apropie de mine, se uită neliniştită cînd încoace cînd încolo şi, cu glas sfiicios, cu mîinele în buzunar, zice: „Sînt gata şi m'aşĭ duce... Maĭ aveţĭ ceva de poruncit?“

Eŭ nu poruncesc nimic şi Ana-Maria se duce. Scoate maĭ întîiŭ o mînă din buzunar, pe urmă pe cealaltă şi, abia ajunsă în curte, o ia la trap. Cîte o dată aleargă chiar în goană.

* * *

Răsfoesc în cartea trecutuluĭ meŭ cu mult înapoĭ.

Din ziua în care a murit scumpa mea Faustina, aŭ început pentru mine ceasurile cele posomorîte.

Vreme de paisprezece anĭ îmĭ fusese femeie. Eŭ o iubiam mult şi ea mă preţuia mult. Simţia compătimire pentru slăbiciunile mele. Intre dînsa şi între mine nu maĭ era nevoie de cuvinte O privire ajungea pentru ca să ne înţelegem

Femeia mea se scula dimineaţa cu mult înaintea mea O făcea fără să deschidă obloanele ferestrelor, pentru a nu'mĭ stingheri mie odihna de care, precum spunea dînsa, eŭ aveam atît de mare nevoie Eŭ n'o contraziceam. E atît de dulce pentru un om ca să se lase cu totul în voiea duioşieĭ celor carĭ îl iubesc.

A fost o vreme fericită aceea!

In ultimele lunĭ ale vieţeĭ sale, femeia mea era foarte tristă. De multe orĭ se ascundea pentru a putea plînge nesupărată. Dar cînd eŭ eram de faţă, un zîmbet îĭ stetea pironit pe buze, ba cîte odată rîdea chiar în gura mare. Nu voia să mă întristeze.

Aşa aŭ mers lucrurile pînă la sfîrşitul eĭ.

Intr'o dimineaţă m'a chemat lîngă patul săŭ. Imĭ spuse că nu se va maĭ scula; nicĭ azĭ, nicĭ mîne, nicĭ odată. De aceea îmĭ cerea iertare, par'că s'ar fi simţit vinovată

Eŭ ĭ-am spus să nu se chinuiască în zadar. Să nu'şĭ facă gîndurĭ triste, să se gîndească singură ca să se îndrepte cît de curînd.

— Cît de bun eştĭ! şopti ea.

Acestea aŭ fost vorbele eĭ din urmă.

Mie mi se pare, că aceste cuvinte îmĭ sună şi astă-zĭ în ureche. Şi mă bucur de recunoştinţa eĭ, pentru că ea spunea adevărul. Drept este că oameniĭ şi soarta aŭ făcut totul pentru a'mĭ întuneca sufletul, dar am dreptul de a zice: sînt un om bun!

Inaintea morţeĭ sale, Faustina m'a conjurat ca să nu mă las a fi copleşit de durere.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 18 (2) Februarie

5% Renta r. p.	102	Acţ. B. Agricole	160
5% Renta am.	99½	Dacia-Romînia	382
5% „ (92—93)	98½	Naţionala	404
5% „ am.	98½	Pa ria	115
6% Oblig. rur.	102¾	Construcţiĭ	132
Pensiunĭ	284	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	95	Londra	25 41¼ 38¾
5% „ (1890)	95½	Paris	100.70.60
5% Fonc. rur.	93¼	Viena	205¼ 05.
6% „ urb.	102	Berlin	124.10.123
5% „ „	83¾	Belgia	99.90
5% „ „ Iaşĭ	80½	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	7
Banca Naţ.	1585	„ C. dep.	7½

drogen comprimat. Intru cît priveşte cîrmuibilitatea, Andrée a experimentat-o deja într'una din călătoriile sale cu succes. El lasă frînghiĭ lungĭ să atîrne din balon spre pămînt; prin aceasta slăbeşte puţin mersul balonuluĭ contra vîntuluĭ; această diferenţă este întrebuinţată prin mijlocirea uneĭ vintrele prinsă deasupra luntreĭ, pentru a scoate balonul, pe cît este posibil, din direcţia vîntuluĭ. In acest mod Andrée reuşi să îndepărteze balonul săŭ din direcţia vîntuluĭ cu 30 grade. Andrée propune pentru vara anuluĭ 1896 o expediţie în cele maĭ nordice Spitzbergen.

Acolo se va umplea balonul şi în Iulie la aer senin şi, cu'n vînt seudic, vor pluti aceste vapoare aeriane cam 250 metri deasupra pămîntuluĭ, în necunoscutele regiunĭ polare. Dacă iuţeala vîntuluĭ va fi tare, ele vor fi după 6—10 ore la pol; dar la iuţeala mijlocie calculată în aceste regiunĭ vor necesita 43 ore călătorie. Aeronauţiĭ vor încerca însă să colinde regiunile polare, cu dusul şi întorsul, în vr'o treĭ săptămînĭ şi de va fi cu putinţă să ajungă într'o regiune civilizată a Americeĭ de West.

Natural că lumina zileĭ va înlesni mult observaţiunile din balon. Alte momente favorabile sînt diferenţele micĭ, zilnice, ale temperatureĭ, micele ploĭ saŭ ninsorĭ, terenul neted, care nu pun nicĭ o pedică frînghiilor; în fine, raritatea descărcărilor electrice şi a furtunilor. Intreaga expediţiune va costa numaĭ vre-o 130,000 coroane. Proectul luĭ Andrée, precum am maĭ spus-o, este foarte serios primit de cercurile noastre ştiinţifice.

STIRI COMERCIALE

Protestele pe ziua de 16 Februarie

Costache Gligorescu, Pasagiul Comercial, leĭ 119.95; Maria Trandafirescu, Ghica-Vodă 22, leĭ 350; Glasberg et Braunstein, strada Blănarĭ 11, leĭ 758; N. Popescu, str. Şerban-Vodă 203, leĭ 500; Lucia Hirch şi Isidor Hirch, str. Cantemir 22, leĭ 115; H. Bercovicĭ şi A. Bercovicĭ, str. Pitagoreĭ 42, leĭ 3000; D. Mandel, Calea Victorieĭ 117, leĭ 831; B. Koenig, strada Smîrdan 2, leĭ 500; I. Goldman, str. Oltenĭ 71, leĭ 350; G. Vrăbiescu, Calea Victorieĭ 106, leĭ 750; A. E. Braitner, str. Principatele-Unite 22, leĭ 50; I. Popescu, str. Cîmpineanu, leĭ 100; Eftimie Tomescu, Calea Văcăreştĭ 15, leĭ 355; A. Steinberg, Calea Văcăreştĭ 24, leĭ 1500; Dumitrescu Circiova, comuna Cegani, leĭ 500; V. I. Vasiliu, Brăila, leĭ 680; F. Fuskel, Gabroveni, leĭ 210; Răducanu Gligorescu, Tirgovişte, leĭ 667.50; Leibu Goldfarb, Calea Văcăreştĭ 101, leĭ 200; Petre Stoian, Calea Văcăreştĭ 142, leĭ 420 35; Albert Veiss, str. Lipscanĭ 10, leĭ 258; doctor Habudeanu, str. Colţeĭ, leĭ 2300; D. Dumitrescu, Calea Moşilor 348, leĭ 100; V. Sfetescu, comuna Domneştĭ, leĭ 4000; Gheorghe Ghitescu, com. Malteza, leĭ 400; A. Polizu, Micşuneştĭ str. Sf. Vinerĭ 11, leĭ 400; Nae Georgescu, Ion Otopeanu şi N. Bărbuceanu, str. Căluşeĭ 33, leĭ 200.

Scandalul de la Societatea căruţaşilor

Alegerea comitetuluĭ.—Amestecul poliţieĭ — Alegerea cu bîta —Comisariĭ —Inspectorul Lipatĭ. — Protestarea membrilor.

Se ştie că există în Bucureştĭ o societate a căruţaşilor, care a jucat oare-care rol în mişcarea de la 14 Aprilie anul trecut. De atuncĭ poliţia are ochiĭ asupra societăţiĭ, voind să pună mîna pe comitet. Pentru acest scop încetul cu încetul s'a introdus în societate oamenĭ aĭ poliţieĭ, căutînd să discrediteze vechiul comitet.

Alegeria comitetuluĭ

In ziua de 29 Ianuarie, expirînd mandatul fostuluĭ comitet, la adunarea generală, cu toate stăruinţele poliţieĭ, candidatul care a reuşit ca preşedinte, a fost D. Nicu Ionescu, care nu are cinstea de-a aparţine deaproape saŭ de departe poliţieĭ.

Aceasta fireşte nu putea să fie pe placul acesteia şi imediat s'aŭ luat măsurĭ ca victoria cu orĭ-ce preţ să fie a guvernuluĭ.

Başibuzuciĭ poliţieneştĭ

Poliţia avea în societate doĭ oamenĭ credincioşĭ, pe unul Zimniceanu şi altul Răducanu Păunescu. Aceştia cu de la sine putere, neavînd nicĭ un drept, convocară o nouă întrunire, pentru ziua de Duminică 19 Februarie, ca să se aleagă din noŭ comitetul. Căruţaşiĭ aŭ fost aduşĭ ca la alegerĭ de poliţie, toată forţa poliţienească fusese concentrată în Bulevardul Maria, în sala *Societăţeĭ Constructorilor Romînĭ*, unde se convocase adunarea şi, sub ochiĭ inspectoruluĭ Lipatĭ care comanda trupele sale comedia începu. Membriĭ independenţĭ fură goniţĭ şi slabiĭ de înger luaţĭ la ghes şi siliţĭ să voteze pe candidatul poliţienesc *Răducan Păunescu* preşedinte, şi vice-preşedinte Zimniceanu Poliţia a organizat ast-feĭ lucrurile că nicĭ o altă candidatură, nu s'a putut pune. Adevăratul preşedinte Nicu Ionescu, nicĭ n'a fost lăsat să intre în sala de vot.

Două comitete

Cu toată sîrguinţa poliţieĭ ea nu a putut intimida de cît pe vre-o sută de membri, din 350 numărul lor total. Azĭ societatea are două comitete şi legalminte singur comitetul ales întîiŭ este cel adevărat. Indignarea căruţaşilor e la culme. Eĭ nu vor ca poliţia să se amestece în daraverile societăţeĭ, care'ĭ alcătuită de muncitorĭ şi care nu are de împărţit nimica nicĭ cu liberaliĭ nicĭ cu conservatoriĭ. Rezultatul amestecăreĭ poliţieĭ va face ca comitetul aşa zis ales din noŭ, să rămîie fără nicĭ un membru, de oare-ce căruţaşiĭ sînt hotărîţĭ a menţine vechiul comitet, care este adevărat alesul lor. Şi pe cînd poliţia se apucă de făcut alegerĭ şi pe la societăţĭ, hoţiĭ sparg prăvăliile chiar în calea Victorieĭ, cum s'a întîmplat cu furtul de la giuvaergiul-ceasornicar Johnsohn.

Reporter.

Ştirĭ Mărunte

Loterie. Tragerea lotereĭ pentru repararea bisericeĭ Sf. Treime din Ploeştĭ, se va face în ziua de 24 Martie a. c. Biletele se găsesc de vînzare la toate librăriile din Capitală şi ţară

***

Rebeliune.—Doĭ măturătorĭ, anume G. Marin şi Vasile Tudor, ajutaţĭ încă de vr'o cîţĭ-va colegĭ aĭ lor, aŭ bătut erĭ 4 sergenţĭ de oraş cauzîndu-le grave leziunĭ.

Intervenind comisarul secţieĭ 37, eĭ nu s'aŭ supus şi aŭ voit să'l bată şi pe dînsul.

In cele din urmă eĭ aŭ fost cu toţiĭ arestaţĭ la secţia 37.

***

Deces.—Eliza Varnav Liteanu s'a săvîrşit din viaţă la monastirea Adam din judeţul Tutova, în ziua de 14 Februarie.

Inmormîntarea a avut loc la moşia Suseni, proprietatea D-neĭ Nathalia Pallady, sora defuncteĭ.

Trimitem fraţilor şi surorilor defuncteĭ, precum şi întregeĭ familiĭ sentimentele noastre de condoleanţă.

***

Sinucidere.—Aseară pe la orele 11, Niţă Alexandru Văraru din strada Zidarilor, din cauză că se certase cu tatăl săŭ, a încercat să se sinucidă luînd o soluţiune de chibriturĭ.

El a fost transportat la spitalul Colintina, unde dîndu-i-se ajutoarele trebuincioase s'a făcut maĭ bine.

***

Accident.—Erĭ pe la orele 4, s'a întîmplat un accident care putea să aibă urmările cele maĭ grave. O trăsură aĭ căreia caiĭ luaseră vînt venea în goana mare pe calea Victorieĭ şi în dreptul cofetărieĭ Rădulescu, cupeul D-neĭ Metaxa a fost uşor atins în cît s'a rupt sleahurile cailor. Ca prin noroc, atingerea nu a fost maĭ tare, căcĭ în acest caz tot cupeul era să fie sfărîmat.

D-na Metaxa şi fiicele sale aŭ fost nevoite a părăsi cupeul şi a merge acasă în altă birjă.

ŞTIRI TEATRALE

Teatru Naţional. — Vinerĭ, 3 Martie, se va reprezenta, pentru beneficiŭ de retragere a D-neĭ Th. Petraşcu (Luca): *Două orfeline*, în care rolul conteseĭ de Linières va fi jucat de beneficientă.

***

Sala Hugo.—Marţĭ 21 Februarie se va da prima reprezentaţie de către o trupă franceză de varietăţĭ. La timp vom comunica cititorilor numele artiştilor carĭ, după cîte ni se spun, sînt de o reputaţie bine stabilită. Repertoriul va fi foarte variat.

***

Joĭ, 23 Februarie se va da circul Sidoli o reprezentaţie extraordinară în beneficiul D-luĭ *G. Moceanu*, profesor de gimnastică, cu concursul elevilor societăţiĭ romîne de arme şi al tuturor artiştilor circuluĭ Sidoli. — Program noŭ şi variat.

***

Sala Concordia, strada Smîrdan 51.— Astă-zĭ şi în fie-care seară, *mare reprezentaţie* extraordinară. Debutul artiştilor nouĭ angajaţĭ. Sala va fi splendid iluminată, sceneria nouă, asemenea în fie-care seară program noŭ.

Preţurile locurilor: locul I 1 leŭ, locul II 50 banĭ. Inceputul la 9 ore seara.

Programul este compus în vederea visitelor de Familiĭ.

Tîrgul cerealelor

Viena 20 Februarie 1895.

Fizionomia pieţeĭ cerealelor este azĭ maĭ vioaie. Londra şi Parisul ne trimit cursurĭ maĭ ferme; în consecinţă aceeaşĭ tendinţă se observă şi la noĭ.

Registrăm: grîul de primăvară fl. 6.68; cel de toamnă fl. 7.14; ovăzul de primăvară fl. 6.26; secara de primă-vară fl. 5.72; cea de toamnă fl. 6.15; porumbul este staţionar la cursul de 6.47, pe cît timp colza oscilează la 11.10 cu tendinţa spre urcare.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Misterele Capitaleĭ

O denunţare la parchet.—Cheful D-luĭ N.—Crima de la hotel Dacia. — Un tîrg ruşinos —Vizita D-luĭ Kiriţopol. - D-na Iulieta Pinos. — Un scandal la clubul liberal din Măgurele. — D. N. pălmuit — Arestarea D-neĭ Pinos.—Constatarea d-ruluĭ Minovicĭ.

O denunţare la parchet

Joĭ la amiazĭ D-na Iulieta Pinos, de origină italiancă, comerciantă în strada Academieĭ, casa Carapati, a denunţat parchetuluĭ că fiica sa Ines, în etatea de 13 anĭ, a fost violată de un Domn N., arendaş şi mare proprietar în T.-Măgurele.

Denunţarea a produs o vie senzaţie la parchet, date fiind atît poziţia socială cît şi etatea înaintată, de 55 anĭ, a D-luĭ N.

Din parte-ne, am căutat să ne informăm la însăşĭ D-na Pinos, care ne-a dat detaliile ce urmează, detaliĭ care ne-aŭ fost confirmate şi de alţĭ iniţiaţĭ în acest scandal ruşinos.

Cheful D-luĭ N.

In noaptea de 24 Ianuarie, D. N. bate la uşa prăvălieĭ de jaluzele a D-neĭ Pinos din strada Academieĭ şi cere să fie lăsat înăuntru. D-na Pinos,—care întreţinea de maĭ multă vreme relaţiunĭ intime cu D. N., mijlocindu'ĭ maĭ multe întîlnirĭ de dragoste,—a deschis uşa şi l'a lăsat să intre în casă.

D. N., numaĭ de cît a invitat pe amica sa la un chef şi după maĭ multe hezitărĭ ea s'a învoit. Nefiind nicĭ o servitoare în casă, s'a chemat sergentul de stradă, care a adus de la Enache maĭ multe sticle cu vin.

Cheful a durat pînă la orele două din noapte, chef la care a fost silită să ia parte şi fetiţa Ines.

D-na Pinos s'a uitat însă prea mult în fundul paharuluĭ, aşa că în cele din urmă a ameţit şi s'a trîntit pe canapea, adormind imediat. Iar fetiţa, fiind şi dînsa ameţită, a deschis uşa prăvălieĭ şi a eşit pe stradă ca să se răcorească.

Crima de la Hotel Dacia

D. N., profitînd de ocazie, a eşit afară şi a spus fetiţeĭ să'l însoţească pînă la vr'o cafenea ca să'şĭ cumpere ţigărĭ; fetiţa s'a împotrivit; dar cînd D. N., i-a spus că'o ia cu sania şi că o mică plimbare îĭ va face bine, căcĭ o va dezmeticĭ, atuncĭ dînsa a cedat, cu atît maĭ vîrtos că l'a cunoscut drept un amic intim al caseĭ.

Ea se îmbrăcă repede, lăsînd lampa aprinsă şi uşa prăvălieĭ descuiată, şi amîndoĭ se duc cu sania.

Pe drum el îĭ spune să meargă niţel la hotel să ordone a i se face foc în cameră.

Sosesc la hotelul Dacia. El chiamă servitoarea să'ĭ facă foc iar fetiţa stă răzimată de un fotoliŭ abia putîndu-se ţine pe picioare de ameţită ce era. Focul se aprinde repede şi fetiţa de căldură cade jos pe fotoliŭ şi adoarme.

Atîta a aşteptat D. N. A dezbrăcat-o încet, fără ca ea să se deştepte şi a culcat-o în pat.

Un tîrg ruşinos

Dimineaţa vine în prăvălie ajutoarea D-neĭ Pinos, D-şoara Jenny Befford şi uimită zăreşte pe masă o mulţime de sticle deşerte, iar în mica odăiţă, despărţită de prăvălie numaĭ printr'un paravan, pe stăpîna sa dormind greŭ, îmbătată. O deşteaptă şi o întreabă unde e Ines? Ea, zăpăcită un moment, îşĭ aduce aminte de cheful de peste noapte şi îşĭ dă numaĭ decît seama ce s'o fi petrecut. Se îmbracă repede şi se duce la hotel *Dacia*.

Cu toată împotrivirea chelnerilor, ea bate cu insistenţă la uşa cameriĭ D-luĭ N., pînă i-s'a deschis.

— Ma chère Juliette,— o întîmpină D. Negreanu,—totul s'a isprăvit. Poţĭ să mă daĭ în judecată, poţĭ să fiŭ osîndit la ocnă, este indiferent; tu, însă, nu veĭ profita nimic, iar eŭ şi familia mea vom fi nenorociţĭ!

Fetiţa era întinsă pe pat şi plîngea de durerĭ.

Un moment indignată, mama s'a potolit repede şi a început a intra în tocmelĭ cu D. N. Tîrgul a fost făcut în curînd: el s'a obligat a deschide mameĭ o tutungerie, a înzestra fetiţa cu 2000 leĭ şi a'ĭ da o pensie de 100 leĭ lunar pînă va împlini 15 anĭ.

Fetiţa a fost pusă în trăsură şi transportată acasă. S'a chemat imediat D. Dr. Kiriak, care a constatat, că victima este foarte grav bolnavă şi suferă de inflamaţie de splină, o boală foarte periculoasă, care poate să aibă consecinţĭ funeste. Timp de 18 zile a îngrijit'o D. Dr. Kiriak şi azĭ fetiţa deşi nu este încă de tot bine, totuşĭ e afară de orĭ ce pericol.

Vizita D-luĭ Kiriţopol

A doua zi D. N. urma să răspundă angajamentelor sale de onoare, pe carĭ le-a luat faţă de mama victimeĭ. D-sa vine însoţit de amicul săŭ, D-l Kiriţopol, cunoscutul prefect de Teleorman sub regimul liberal.

— Uite prietene, ce boboc de fetiţă am avut eu,—spune D. Negreanu amicului săŭ, arătîndu'şĭ victima, care plîngea.

Mama a zîmbit, n'a zis nimic, de teamă să nu strice tîrgul ce l'a făcut cu carnea ficeĭ sale.

D. N. pleacă cu d. Kiriţopol promiţînd a veni în curînd.

In adevăr n'a trecut mult şi s'a întors însoţit de un căpitan, apoĭ maĭ tîrziŭ, a treia oară, însoţit de un şef de gară, anume D. D... cărora le-a prezintat cu mîndrie „bobocelul de fetiţă pe care a avut-o".

D-na Julietta Pinos

D-na Pinos reclamă mereŭ de la amicul săŭ îndeplinirea angajamentelor, pe carĭ le-a luat, dar el găsia mereŭ pretexte ca să amîne.

Aşa aŭ trecut patru zile. In cele din urmă ea s'a hotărît să'ĭ facă o vizită la hotel Dacia. Dar cînd s'a dus la hotel, i se spuse, că N. a plecat deja acasă la T.-Măgurele.

Furioasă de această tragere pe sfoară ea se întoarce acasă şi voia să ia un pumnal cu hotărîrea de a merge la Măgurele să asasineze pe D. N. D-şoara Jenny Befford o face însă sa renunţe la acest plan criminal.

Totuşĭ ea se hotărăşte să meargă la T.-Măgurele.

Un scandal la clubul liberal din Măgurele

Seara D-na Pinos soseşte la Măgurele şi se duce drept la clubul liberal unde ştia că'l găseşte pe D. N.

După vr'o două ore soseşte şi D. N. la club. In sala de joc spre marea'ĭ uimire, vede pe D-na Pinos în conversaţie cu patru Domnĭ.

— Iulieta, pentru Dumnezeŭ, ce cauţĭ aicĭ?

— Să'mĭ daĭ baniĭ orĭ te omor, strigă ea.

Cu mare greutate ea se calmează şi el o ia la hotel la masă. La masă ia parte şi procurorul cu alţĭ doĭ Domnĭ. D. N. o prezintă drept soacra sa.

D. N. pălmuit

A doua zi casa D-luĭ N. era păzită de patru oamenĭ, carĭ aveaŭ ordinul a nu lăsa cu nicĭ un chip pe D-na Pinos să intre în casă.

Văzînd aceasta, dînsa se duce la procurorul unde întîlneşte şi pe D. N. Îĭ cere suma făgăduită, dar el îĭ declară că acum n'are, căcĭ trebue să'şĭ mărite o nepoată, constituindu'ĭ o dotă de 80,000 de leĭ.

— Te rog să pleci la Bucureştĭ, că peste cîte-va zile te voiŭ urma şi'ţĭ voiŭ da tot ce ţĭ-am făgăduit. Să nu facĭ scandal aicĭ, că mă compromiţĭ.

Tot aşa a asigurat-o şi procurorul.

Dar ea nu l'a crezut şi a strigat, că nu pleacă cu nicĭ un preţ din Măgurele. Atuncĭ o vie altercaţie se naşte şi în momentul cînd D. N. voia s'o dea afară din casă, ea îĭ trage două palme şi'l înhaţă de cămaşă. Procurorul vrea să'ĭ despartă, dar şi D-sa se alege cu cîţĭ-va pumnĭ.

Arestarea D-neĭ Pinos

Văzînd că nu poate birui cu ea, procurorul dă ordin poliţieĭ s'o aresteze.

Ea e dusă la poliţie şi ţinută în secret vr'o două zile. In timpul ăsta atît procurorul cît şi poliţaiul îĭ fac dese vizite, ameninţînd o cu expulzarea, dacă nu va pleca de bună voie.

După două zile ea e scoasă din arest şi dusă la berăria din oraş, unde o aşteptaŭ procurorul şi D. N. Amîndouĭ căutaŭ s'o convingă să plece imediat din oraş. Procurorul a rugat'o să nu expună pe D. N. la scandalurĭ, căcĭ oraşul e mic şi familia luĭ, nevastă şi copiĭ, vor afla în cele din urmă toate. Pe urmă procurorul a ameninţat-o cu expulzarea, ca vagabondă, dacă nu va pleca de bună voie.

Dar tot oraşul aflase deja despre scandalurile petrecute.

In cele din urmă ea hotărăşte să se întoarcă în Bucureştĭ. Din pricina zăpezilor comunicaţia pe linia ferată fiind întreruptă, ea vine cu sania.

Constatarea doctoruluĭ Minovicĭ

Cum soseşte în Bucureştĭ, ea face, prin D. avocat Teodorescu, o plîngere la parchet. Parchetul deleagă pe D. doctor Minovicĭ să constate violarea. Şi în adevăr, prin actul medico-legal, prezintat parchetuluĭ alaltăierĭ, D. doctor Minovicĭ constată că fetiţa Ines Pinos, în etate de 13 anĭ, a fost violată şi timp de vr'o treĭ săptămînĭ a fost foarte grav bolnavă fiind îngrijită de D. dr. Kiriac.

Auzind de această denunţare, D. N. a venit Vinerĭ în Bucureştĭ, oferind D-neĭ Pinos 300 de leĭ ca să se împace. Ea însă l'a refuzat.

Astă-zĭ parchetul va lua depoziţia victimeĭ.

Vindex.

Bătrînul Ion Zottu, pensionar, fiind lovit de o ameţeală a căzut pe calea Victorieĭ. Transportat la domiciliul săŭ, din strada Buzeştilor 86, a încetat din viaţă.

Vom comite, cu acest prilej, o indiscreţiune: Bătrînul Ion Zottu făcea parte din numeroşiĭ nenorociţĭ asupra cărora se revarsă zilnic generozitatea D-luĭ Grigorie N. Manu.

Alegerea de la Universitate

Alegerea D-luĭ Maiorescu

D. Maiorescu a fost ales senator al colegiuluĭ universitar din Bucureştĭ cu 38 voturĭ contra 18 date D-luĭ Gr. Ştefănescu.

Această majoritate zdrobitoare obţinută de candidatul conservator a surprins foarte dureros pe liberalĭ, carĭ ierĭ dimineaţă prevedeaŭ căderea D-luĭ Ştefănescu, dar socoteaŭ că va fi distanţat cu 3—4 voturĭ cel mult.

Voturĭ liberale

Succesul mare al D-luĭ Maiorescu se datoreşte faptuluĭ că o mulţime de profesorĭ liberalĭ şi întreaga tinerime a votat pentru D-sa. Candidatura D-luĭ Ştefănescu a fost foarte antipatică celor maĭ mulţĭ. In special D. Coco Dumitrescu, care a fost chiar unul din iniţiatoriĭ candidatureĭ Maiorescu, a contribuit mult la izbînda acestuia. D. Dumitrescu avea motive puternice personale ca să combată orĭ-ce candidatură liberală susţinută oficial de către club.

Cauze maĭ depărtate

Cînd s'a făcut alegerea rectoruluĭ Universităţeĭ, D. Coco Dumitrescu a candidat cu foarte multe şanse. Dar clubul liberal n'a voit să'ĭ susţină candidatura cu toate că D. Dumitrescu este membru în comitetul central al partiduluĭ.

D-sa a fost combătut foarte mult de către D. Sihleanu cu motive care l'aŭ blesat şi aşa s'a pus înainte candidatura D-luĭ Orăscu care trebuia să cadă nemaĭ fiind profesor universitar.

D. Coco Dumitrescu a întrunit atuncia 22 voturĭ pur personale şi neapărat, dacă se alegea rector acuma s'ar fi ales senator.

D. Dumitrescu, care e un profesor de valoare, a rămas foarte mîhnit văzînd cum este înlăturat sistematic şi cum i se preferă toate nulităţile.

Alte cauze

D. Gr. Ştefănescu a maĭ perdut şi voturile profesorilor de la facultatea de medicină. Aceştia s'aŭ supărat din cauza înlăturăreĭ candidatureĭ D-luĭ dr. Măldărescu care, în orĭ ce caz, ar fi întrunit câte-va voturĭ maĭ mult.

Epilogul

După proclamarea votuluĭ D. Maiorescu a dat mîna D-luĭ Gr. Ştefănescu spuindu'ĭ: Sans rancune colega.

D. Gr. Ştefănescu n'a găsit nicĭ un răspuns.

Expulzărĭ cu duiumul

Din sorginte oficială aflăm, că zilele trecute s'aŭ expulzat 20 de lucrătorĭ din Capitală şi din Brăila.

Mîine vom da toate amănuntele privitoare la aceste expulzărĭ.

O Doamnă şef de regiment

Ni se comunică o ştire aşa de gravă, care, dacă s'ar adeveri, de sigur ar constitui o ruşine armateĭ romîne.

O dăm sub toată rezerva, fiind foarte bucuroşĭ dacă nu s'ar adeveri.

Ni se relatează că D-l colonel Paladi, şeful regimentuluĭ Mihaĭ Viteazu No. 6, are obiceiul ca să'şĭ facă prin soldaţĭ serviciile sale personale. Aşa, zilele trecute a trimis acasă la D-sa maĭ mulţĭ soldaţĭ să'ĭ taie maĭ mulţĭ stînjenĭ de lemne. Unul din soldaţĭ din compania a 11-a întîrziind, D-na colonel Paladi l'a trimis înapoĭ la cazarmă cu ordin să fie pedepsit «3 zile de carceră din ordinul D-sale».

Pînă acum ştiam că regulamentul serviciuluĭ interior dă drept numaĭ ofiţerilor şi gradaţilor să pedepsească inferiorĭ şi că soţiile acestora nu aŭ şi ele acest drept.

Dacă s'ar adeveri acest fapt, atuncĭ care maĭ e prestigiul ofiţerilor şi ce respect maĭ pot avea inferioriĭ, daca femeile domnesc în regiment?

Incă odată, ştirea este aşa de gravă, că nu'ĭ putem da încredere.

Nenorocirea de la gara Dolhasca

Sîmbătă dimineaţa la orele 8, pe cînd trenul de Iţcanĭ manevra în gara Dolhasca, D. Economu, inspector al telegrafelor şi poştelor, a căzut înaintea maşineĭ. Maşina nu se maĭ putea opri, aşa că nefericitul inspector a fost zdrobit de roatele trenuluĭ.

Moartea i-a fost instantanee.

Nefericitul e de origină din Craiova, unde are proprietăţĭ marĭ. E în etate de vr'o 57 anĭ.

Parchetul din Fălticenĭ fiind avizat imediat, D. Parteni, procuror de Suceava cu D. medic primar al judeţuluĭ, dr. Rossignon, aŭ sosit la Dolhasca la orele zece dimineaţa.

D. procuror Parteni a procedat imediat la o anchetă, ordonînd transportarea cadavruluĭ la magazie, unde seara la orele 5, D. dr. Rossignon a făcut autopsie.

Ierĭ cadavrul, fiind reclamat de familie, a fost transportat la Craiova.

Transmitem condoleanţele noastre familieĭ nefericituluĭ inspector.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 18 Februarie 1895

Camera votează în urmă recunoaşterile D-lor Mardiros Aiacĭ, Tache Gheorghiu, Panait Manolescu, Dimitrie Constantin, şi indigenatele D-lor Altmann şi Herman Pastor.

Se votează o pensie de 400 leĭ pe lună D-luĭ Stefanovicĭ.

Se citeşte proectul de lege pentru acordarea uneĭ pensiĭ de 300 leĭ pe lună ficeĭ decedatuluĭ Gr. Cobîlcescu.

D. F. Corlătescu propune ca pensia să se reducă la 200 leĭ.

Amendamentul se admite.

Legea în total se va pune la vot Lunĭ.

Şedinţa se ridică la orele 3,25.

Şedinţa de la 20 Februarie 1895

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 40 m., sub prezidenţia D-luĭ *Manu*.

Prezenţĭ 98 D-nĭ deputaţĭ.

Mîncaţĭ 2450 leĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se votează indigenatele D-lor Leon Aldan şi Adolf Seuft şi recunoaşterea Domnuluĭ Tănase Stanciovicĭ.

D. I. Urnă.

SENAT

Urmarea şedinţeĭ de la 18 Februarie 1895

Se pune din noŭ la vot recunoaşterea calităţiĭ de cetăţean romîn a D-luĭ Vasile Mihăilă Lazăr, — vot rămas nul în şedinţa de erĭ a Senatuluĭ, — şi se primeşte.

Se pune la vot proiectul de lege relativ la transacţiunea dintre stat şi Eforia spitalelor civile din Bucureştĭ pentru stîngerea unuĭ proces izvorît din regularea hotarelor dintre moşiile statuluĭ: Buica şi Buciumenĭ, jud. Vlaşca, şi moşia vecină Onceasca-Coşovenĭ a Eforieĭ spitalelor, lege votată şi adoptată de Cameră în şedinţa de la 9 a. c.

Legea se adoptă.

Se pune la vot bugetul Senatuluĭ pe exerciiul 95-96 şi se adoptă fără discuţie.

D. **Marghiloman** depune pe biuroul Senatuluĭ un proiect de lege pentru modificarea unor articole din legea judecătoriilor de pace.

Se pune la vot proiectul de lege prin care ministerul domeniilor este autorizat să'ĭ cedeze locuitoruluĭ Andreĭ Vişu o porţiune de teren pe moşia statuluĭ: Golgota, jud. Vasluĭ.

Legea se adoptă.

Se pune la vot proiectul de lege prin care se cedează gratuit comuneĭ Oreviţa, jud. Mehedinţĭ, o casă a statuluĭ cu locul din jurul eĭ, pentru a servi ca local de şcoală.

Legea se adoptă.

Se pune la vot proiectul de lege prin care se cere acordarea uneĭ pensiĭ viagere de 150 leĭ lunar D-neĭ Zoe Giurescu, sora maioruluĭ Giurescu, mort în războiul de la 77.

Votul este nul.

Se pune la vot recunoaşterea D-luĭ Gh. Triandafil şi, votul fiind nul, se amînă pentru a se pune din noŭ la vot în şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 4, D-niĭ senatorĭ trecînd în secţiĭ.

Şedinţa de la 20 Februarie 1895

Şedinţa se deschide la ora 2 şi 40 sub prezidenţia D-luĭ *Cantacuzino*.

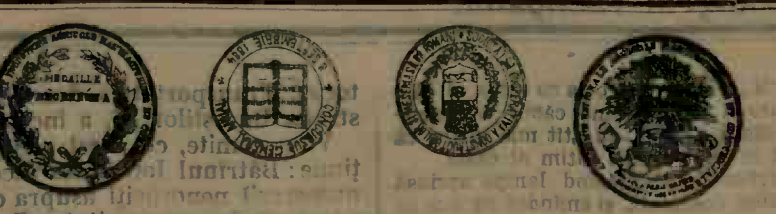
Prezenţĭ 70 D-nĭ senatorĭ.

Banĭ mîncaţĭ 1750 leĭ

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **Sebastian** aduce la cunoştinţa Senatuluĭ cum că îşĭ însuşeşte D-luĭ interpelarea pe care D. T. Rafael avea s'o dezvolte cu privire la înfiinţarea uneĭ noĭ secţiĭ la tribunalul din Bacăŭ.

Morfeŭ.

Bucurescĭ Tipografia Modernă Gregorie Luis. Strada Academiei 24.